

[Boligministeren.]

om at opdele i ejerlejligheder, eller at blive andelshaver, hvis lejerne køber som andelsboligforening.

Køberen overtager således brugsretten til en del eller anpart af en fast ejendom, og hermed kommer overdragelsen, så vidt jeg kan se, i strid med loven om boligfællesskaber.

Samspillet mellem adgangen til opdeling i ejerlejligheder og loven om boligfællesskaber skulle sikre, at ejeren af en udlejningsejendom må vente med at sælge brugsretten til sine tomme lejligheder, indtil opdelingen i ejerlejligheder er anmeldt til tinglysning.

Overdragelse af dele af en ejendom i strid med loven om boligfællesskaber straffes efter lovens § 4 med bøde eller hæfte.

Hvis der i opdelingsperioden foretages en udlejning kombineret med en aftale om, at lejeren skal købe lejligheden som ejerlejlighed, hvis og når opdeling er iværksat, foreligger der en overtrædelse af boligreguleringslovens dusørbestemmelser.

Kombinationen af erhvervelse af brugsret og ejendomsret under opdelingsfasen kan således tænkes realiseret på flere måder, men alt efter den valgte metode vil ejeren enten omgå loven om boligfællesskaber eller overtræde dusørreglerne i de kommuner, hvor disse regler gælder.

Den tvivl, som har rejst sig omkring spørgsmålet, har bevirket, at jeg nu agter at anmode kammeradvokaten om et responsum.

Af *Kjarulff-Schmidt* (FP) til socialministeren (15/9 76):

»Vil ministeren oplyse, om parcelhusejere, der i medfør af den sociale bistandslov opnår offentlig hjælp til betaling af terminsydelser, skal tilbagebetale den del af hjælpen, der er medgået til betaling af afdrag?«

(Spm. nr. 809).

Begrundelse.

Der er opstået tvivl om, hvorvidt parcelhusejere, der modtager økonomisk hjælp som nævnt i spørgsmålet, er forpligtet til senere at tilbagebetale til det offentlige den del af hjælpen, der er medgået til betaling af afdrag. Tvivlen skyldes, at der ikke i lovgivningen eller cirkulærer el. lign. skelnes mellem hjælp til betaling af renteudgifter og hjælp til betaling af afdrag. I en kronik i Politiken den 2. september gør socialdirektør Finn Behrens, Lyngby-Tårnbæk kommune, opmærksom på, at

der kan opstå den situation, at socialkontorerne ved helt eller delvis at betale afdragene på terminsydelser i virkeligheden yder et tilskud til de pågældendes formuer.

Socialdirektøren drager den konklusion, at denne del af hjælpen bør tilbagebetales til det offentlige, men er af sekretariatsleder Henrik Rothe fra amtsankenævnet for Vestsjælland blevet kritiseret for dette synspunkt.

Når loven ikke udtaler sig, og når dens udøvere er indbyrdes uenige, må socialministeren – eventuelt ved udsendelse af et cirkulære – klarlægge, hvilken af de to opfattelser der deles af ministeren.

Socialminister *Eva Gredals* svar (21/9 76):

Der findes ikke i bistandsloven særlige regler om tilbagebetaling af hjælp til terminsydelser. Denne hjælp, herunder til afdrag, kan derfor kun kræves tilbagebetalt i de situationer, der er omfattet af lovens almindelige bestemmelser om tilbagebetaling.

Ifølge § 25 skal der ske tilbagebetaling, når en person ved at undlade at give oplysninger eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter loven.

Efter § 26 kan det sociale udvalg træffe bestemmelse om tilbagebetaling,

1) når der må ydes en person hjælp på grund af pågældendes uforvarlige opgivelse af et arbejde eller nægtelse af at påtage sig anvist arbejde,

2) når der må ydes en person hjælp, fordi den pågældende eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid,

3) når der på det tidspunkt, da der søges hjælp på grund af økonomisk trang, foreligger forhold, der viser, at pågældende i løbet af kortere tid vil være i stand til at tilbagebetale hjælpen,

4) når en person, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag eller lignende, der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp.

Den tilbagebetalingsregel, der navnlig kan komme på tale i forbindelse med hjælp til terminsydelser, er bestemmelsen i § 28, stk. 1, nr. 3, om forhold, der viser, at pågældende i løbet af kortere tid vil være i stand til at tilbagebetale hjælpen. Denne bestemmelse kan bringes i anvendelse, når ellers velstillede mennesker må have terminshjælp i forbindelse med kortvarige vanskeligheder, der forholdsvis hurtigt